

วีณา สอนก้าว, พ.ต.ท. หลุง 2549: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการป้องกัน
อุบัติเหตุของผู้ขับรถจักรยานยนต์ที่ได้รับบาดเจ็บและพักรักษาตัว ณ แผนกผู้ป่วยใน
โรงพยาบาลตำรวจ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาสุขศึกษา
ภาควิชาพลศึกษา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ถินเจ, วท.ม.
97 หน้า

ISBN 974-16-2420-4

การวิจัยเชิงพรรณนาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
การป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ได้รับบาดเจ็บและพักรักษาตัว ณ แผนกผู้ป่วยใน
โรงพยาบาลตำรวจ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 96 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับรูปค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าทดสอบไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ

ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า พฤติกรรมการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์
ที่ได้รับบาดเจ็บและพักรักษาตัว ณ แผนกผู้ป่วยในส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ปัจจัยนำ ได้แก่
การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกัน
การเกิดอุบัติเหตุ ส่วนปัจจัยอื่น ได้แก่ ประสบการณ์ในการขับขี่รถจักรยานยนต์และประสบการณ์
การเกิดอุบัติเหตุขณะขับขี่รถจักรยานยนต์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิด
อุบัติเหตุ ส่วนปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับคำแนะนำจากบุคคลใกล้ชิดและการได้รับข่าวสารจาก
สื่อต่างๆ เกี่ยวกับอุบัติเหตุและการป้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิด
อุบัติเหตุ ในขณะที่ปัจจัยด้านประชากรและสังคม ได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ และรายได้ของ
ครอบครัวต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

ตัวแปรทำนายพฤติกรรมการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุมี 2 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้โอกาส
เสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรม
การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้ร้อยละ 27.60 ตัวแปรทำนายได้ดีที่สุด คือ การรับรู้โอกาสเสี่ยง
ของการเกิดอุบัติเหตุ สามารถทำนายได้ร้อยละ 19.20

นาย สอนก้าว

ลายมือชื่อนิสิต

นาย

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

๒๗ ๗๙ / ๒๕๖๙